

Sygn. akt VII U 1332/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Jarząbek
Protokolant:	sekr. sądowy Monika Bąk - Rokicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2016 r. w Warszawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem (...) Sp. z o.o. w W.

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z dnia 10 lipca 2015 roku, nr (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż M. K. jako pracownik (...) Sp. z o.o. w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 01 grudnia 2014 roku.

Sygn. akt VII U 1332/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 lipca 2015 r., nr: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. stwierdził, że M. K., jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym tj. ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, od dnia 01 grudnia 2014 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że przeprowadził kontrolę w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. W toku kontroli ustalono, że ww. Spółka aktualnie zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej, albowiem od miesiąca listopada 2013 r. nie odnotowano jakichkolwiek wpłat składek za pracowników, a od miesiąca września 2013 r. Spółka nie składa jakichkolwiek dokumentów rozliczeniowych za pracowników, których nie wyrejestrowała również z ubezpieczeń społecznych. Ponadto o fakcie zaprzestania prowadzenia działalności świadczy również zwrot korespondencji kierowanej na adres ww. Spółki z adnotacją „adresat wyprowadził się”. Organ rentowy

zaznaczył, że w toku postępowania wyjaśniającego, odwołująca przedłożyła następujące dokumenty: kopię umowy o pracę, kopie aneksów do umowy o pracę, kopię zakresu obowiązków (bez jakichkolwiek podpisów), kopię wizytówki firmowej ze swoim nazwiskiem oraz kopie wyciągów z rachunku bankowego z wykazanymi wpływami wynagrodzenia (ostatni wyciąg za miesiąc lipiec 2013 r.). Zdaniem organu rentowego z uwagi jednak na to, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej, brak jest podstaw do uznania, że stosunek pracy z ubezpieczoną trwa do chwili obecnej. Z tego względu, odwołująca nie mogła świadczyć pracy u ww. płatnika składek, wobec czego stwierdzenie, że nie podlega ona z urzędu ubezpieczeniom społecznym od dnia 01 grudnia 2014 r. jest prawidłowe (decyzja z dnia 10 lipca 2015 r., nr: (...), k. 1-2 a.r.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła w dniu 10 sierpnia 2015 r. **M. K.**, wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że w okresie do dnia 01 grudnia 2014r. podlega ona ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Wskazała, że ustalenia organu rentowego w zakresie nie prowadzenia działalności gospodarczej przez Spółkę z o.o., a w konsekwencji nie pozostawiania przez odwołującą w stosunku pracy są całkowicie dowolne, gdyż nie można na tej podstawie stwierdzić, że pracodawca nie istnieje, a stosunek pracy wygasł. Odwołująca zaznaczyła, że likwidacja zakładu pracy nie wywołuje skutku w postaci wygaśnięcia bądź rozwiązania stosunku pracy, albowiem te mogą nastąpić jedynie w okolicznościach przewidzianych ustawą z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy. Podkreśliła nadto, że zgodnie z rejestrem przedsiębiorców, prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie XII Wydział Gospodarczy KRS, wskazany płatnik nadal figuruje, jako podmiot aktywny. Stwierdziła, iż w związku z tym, że żadna ze stron nie wypowiedziała stosunku pracy, należy przyjąć, że stosunek ten trwa nadal, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, a ona sama podlega z tego tytułu obowiązkowym pracowniczym ubezpieczeniom społecznym (odwołanie z dnia 10 sierpnia 2015 r. k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 lutego 2015 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że M. K. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz do ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 01 lutego 2005 r. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na podstawie umowy o pracę, zawartej na czas nieokreślony. Organ rentowy podkreślił, iż pomimo tego, że Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. nie została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego, to jednak ww. płatnik składek faktycznie zaprzestał prowadzenia działalności. Od listopada 2013 r. nie odnotowano bowiem jakichkolwiek wpłat składek, a od września 2013 r. Spółka nie składa jakichkolwiek dokumentów rozliczeniowych. Płatnik nie podejmował również korespondencji w toku prowadzonego postępowania administracyjnego. W ocenie organu rentowego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz wynikająca z niego sekwencja zdarzeń nie pozwala na uznanie, że strony rzeczywiście łączył stosunek pracy. Do ustalenia, że doszło do powstania pomiędzy stronami stosunku pracy nie jest bowiem wystarczające spełnienie warunków formalnych zatrudnienia, takich jak zawarcie umowy o pracę, przygotowanie zakresu obowiązków, zgłoszenie do ubezpieczenia, a konieczne jest ustalenie, że strony miały zamiar wykonywać obowiązki stron stosunku pracy i to czyniły. Skoro natomiast pracodawca faktycznie nie prowadzi działalności, trudno jest mówić o spełnieniu powyższej przesłanki. Powołując się na utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, organ rentowy wskazał, że faktyczna likwidacja spółki i zaprzestanie jej działalności, jako zakładu pracy wyklucza możliwość powoływania się przez pracownika na jego gotowość do pracy. Na tej podstawie organ rentowy stwierdził, że zaskarżona decyzja jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona (odpowiedź na odwołanie z dnia 07 września 2015 r. k. 8-9 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w W. została zawiązana w 2004 r. Siedziba Spółki mieściła się przy ul. (...) w W.. Prezesem Zarządu ww. Spółki, jak również jej jedynym wspólnikiem był T. G.. Postanowieniem z dnia 30 września 2013 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, X Wydział Gospodarczy ds. upadłościowych i naprawczych oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości ww. Spółki z uwagi na fakt, iż jej majątek nie wystarczył na zaspokojenie kosztów postępowania. Z tego powodu Komornik Sądowy, działający przy Sądzie Rejonowym dla m.st.

Warszawy umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. W Krajowym Rejestrze Sądowym brak jest wpisów o rozwiązaniu Spółki, jej likwidacji i o powołaniu likwidatora (odpis z Krajowego Rejestru Sądowego k. 3-6 a.r.).

W (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została zatrudniona od dnia 01 lutego 2005 r. M. na podstawie umowy o pracę zawartej na okres próbny od dnia 01 lutego 2005 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r. w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem miesięcznym netto w wysokości 1.200,00 zł na stanowisku związanym ze sprzedażą i rezerwacją ofert turystycznych. Po upływie okresu próbnego, strony zawarły w dniu 01 maja 2005 r. umowę o pracę na czas nieokreślony na analogicznych warunkach, przy czym zmianie uległo wynagrodzenie odwołującej, które zostało podwyższone do kwoty w wysokości 1.800,00 zł netto. Powyższa umowa o pracę była wielokrotnie aneksowana, ostatnio na podstawie aneksu z dnia 13 marca 2012 r., mocą którego zmieniono warunki płacy odwołującej z kwoty wynagrodzenia w wysokości 3.925,00 zł brutto miesięcznie na kwotę wynagrodzenia w wysokości 4.211,00 zł brutto miesięcznie. Pozostałe warunki umowy o pracę z dnia 01 maja 2005 r. pozostały bez zmian. Do zakresu obowiązków odwołującej na ww. stanowisku pracy należało przygotowywanie ofert dla klientów grupowych i firmowych, przygotowywanie umów dla klientów grupowych i firmowych, dokonywanie zmian w złożonych rezerwacjach, monitorowanie statusu i sytuacji wysyłanych ofert grupowych, raportowanie kierownikowi jednostki o stanie przygotowanych ofert i ich statusie, bieżąca obsługa bezpośrednich, wstępnych rezerwacji on-line, przetrzymywanie korespondencji z klientami grupowymi i agencjami w specjalnie przygotowanych folderach skrzynki mailowej i opisanych segregatorach, a także przetrzymywanie wytycznych kierownika jednostki lub specjalisty ds. produktu do ewentualnej kontroli w specjalnie opisanym segregatorze. Oprócz odwołującej w firmie było zatrudnionych 30 pracowników (aneks do umowy o pracę z dnia 13 marca 2012 r., k. 36, aneks do umowy o pracę z dnia 18 kwietnia 2011 r. k. 37, aneks do umowy o pracę z dnia 23 lipca 2010 r. k. 38, aneks do umowy o pracę z dnia 02 czerwca 2008 r. k. 39, aneks do umowy o pracę z dnia 01 lipca 2007 r. k. 40, aneks do umowy o pracę z dnia 16 stycznia 2007 r. k. 41, umowa o pracę z dnia 01 maja 2005 r. k. 42, umowa o pracę z dnia 01 lutego 2005 r. k. 43, zakres obowiązków specjalisty ds. rezerwacji grupowych k. 46 a.r., zeznania odwołującej k. 30-32, k. 51-53 a.s.).

Do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego z tytułu zatrudnienia w ww. Spółce, odwołująca została zgłoszona od dnia 01 lutego 2005 r. Z ubezpieczeń tych nie została wyrejestrowana, zaś płatnik składek po raz ostatni złożył za nią dokumenty rozliczeniowe we wrześniu 2013 r. (zaświadczenie płatnika składek k. 3-5, pismo z dnia 05 maja 2015 r. k. 6 a.r.).

Pracę w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., odwołująca świadczyła do dnia 24 kwietnia 2013 r. Wnioskodawczyni w okresie od dnia 25 kwietnia 2013 r. do dnia 01 grudnia 2013 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z ciążą, a w okresie od dnia 02 grudnia 2013 r. do dnia 30 listopada 2014 r. korzystała z zasiłku macierzyńskiego. Pomimo braku wpływu do organu rentowego dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych, począwszy do miesiąca września 2013 r., płatnik składek w dniu 04 lutego 2015 r. złożył druk Z-3, dotyczący zwolnień lekarskich ubezpieczonej – w okresie od dnia 01 grudnia 2014 r. do dnia 30 stycznia 2015 r. zasiłek opiekuńczy z tytułu opieki nad dzieckiem, zaś od dnia 31 stycznia 2015 r. do nadal – choroba ubezpieczonej związana z ciążą. Płatnik składek wykazał na ww. dokumencie składniki wynagrodzenia ubezpieczonej za okres od kwietnia 2012 r. do marca 2013 r. (zeznania odwołującej k. 30-32, k. 51-53 a.s.).

Ubezpieczona nie otrzymała od pracodawcy żadnej informacji o zamknięciu firmy lub o rozwiązaniu z nią umowy o pracę. Ostatni kontakt z pracodawcą odwołująca miała w lipcu 2013 r. i wówczas nic nie wskazywało na to, że zamierza on rozwiązać z nią umowę o pracę z powodu swojej trudnej sytuacji finansowej. Po zakończeniu urlopu macierzyńskiego w dniu 30 listopada 2014 r., a następnie okresu pobierania zasiłku opiekuńczego w dniu 30 stycznia 2015 r., odwołująca nie powróciła do pracy na dotychczas zajmowane stanowisko pracownika biurowego, albowiem w międzyczasie zaszła w drugą ciążę. Z uwagi jednak na komplikacje związane z ciążą oraz poronienie, odwołująca zmuszona została udać się na zwolnienie lekarskie, na którym przebywała do maja 2015 r. W związku z powyższym, wysłała do organu rentowego zwolnienie lekarskie, jednocześnie uzyskując informację odnośnie tego, że zwolnienie to powinna przedstawić pracodawcy, który jest obowiązany do wypłaty na jej rzecz zasiłku chorobowego za okres, wynoszący 33 dni choroby. W tym celu odwołująca próbowała skontaktować się z pracodawcą telefonicznie, w tym

dzwoniła także do księgowej firmy, jednak powyższe próby nie przyniosły oczekiwanego rezultatu. Z tego względu, odwołująca udała się do siedziby firmy, jednak nikogo nie zastała na miejscu, a lokal był zamknięty. Wnioskodawczyni do tej pory nie otrzymała świadectwa pracy za okres pracy w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wobec, czego nie mogła zarejestrować się w Powiatowym Urzędzie Pracy, jako osoba bezrobotna. Aktualnie M. K. nie jest nigdzie zatrudniona, pozostaje w domu i sprawuje opiekę nad dziećmi (zeznania odwołującej k. 30-32, k. 51-53 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. przeprowadził kontrolę w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania jest obowiązany oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Organ rentowy stwierdził nieprawidłowości na koncie ubezpieczonej M. K. w postaci braku dokumentów rozliczeniowych (...), (...) od września 2013 r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę z kodem (...). W wyniku przeprowadzonego postępowania kontrolnego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 1 w związku z art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 300 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy w związku z art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, wydał w dniu 10 lipca 2015 r. decyzję, nr: (...), mocą której stwierdził, że M. K., jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym tj. ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, od dnia 01 grudnia 2014 r. Uzasadniając swe stanowisko, organ rentowy wskazał, iż z uwagi na to, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej, brak jest podstaw do uznania, że stosunek pracy z ubezpieconą trwa do chwili obecnej. Z tego względu, odwołująca nie mogła świadczyć pracy u ww. płatnika składek wobec, czego stwierdzenie, że nie podlega ona z urzędu ubezpieczeniom społecznym od dnia 01 grudnia 2014 r. jest prawidłowe (decyzja z dnia 10 lipca 2015 r., nr: (...), k. 1-2, pismo z dnia 05 maja 2015 r. k. 6, zawiadomienie o wszczęciu postępowania z dnia 11 czerwca 2015 r. k. 10-11 a.r.).

W stosunku do pozostałych pracowników Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. nie zostały wydane decyzje stwierdzające, że nie podlegają oni ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u ww. płatnika składek (pismo z dnia 19 maja 2016 r. k. 56 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych odwołującej. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Za wiarygodne, Sąd Okręgowy uznał również zeznania odwołującej M. K. (k. 30-32, k. 51-53 a.s.), jako że były one logiczne, spójne, a nadto korespondowały z materiałem rzeczowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział W. z dnia 10 lipca 2015 r., nr: (...) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 121 z późn. zm.) osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym określa art. 13 i w przypadku pracowników jest to okres od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Pojęcie pracownika definiuje przepis art. 8 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a.

Na podstawie art. 86 ust. 2 ustawy systemowej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach przeprowadzanych kontroli może między innymi ustalać zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego oraz prawidłowość i rzetelność obliczania, potrącania i opłacania składek oraz innych składek i wpłat, do których pobierania obowiązany jest organ

rentowy. Może więc badać fakt zawarcia umowy o pracę oraz jej ważność, celem stwierdzenia objęcia pracownika ubezpieczeniami społecznymi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2005 r. sygn. akt III UK 200/04).

Natomiast na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących zgłaszania do ubezpieczeń społecznych. Osoba kwestionująca stanowisko organu rentowego zawarte w wydanej po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego decyzji zobowiązana jest nie tylko do podważania trafności poczynionych przez organ rentowy ustaleń, ale również – nie ograniczając się wyłącznie do polemiki z tymi ustaleniami – winna, zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym, z których możliwym byłoby wyprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych ze stanowiskiem zaprezentowanym w odwołaniu.

Przez nawiązanie stosunku pracy, zgodnie z art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r., poz. 1502, z późn. zm.) pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W myśl § 1¹ art. 22 k.p. zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy.

W rozpoznawanej sprawie zaskarżoną decyzją z dnia 10 lipca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. stwierdził, że ubezpieczona nie podlega pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu począwszy od dnia 01 grudnia 2014 r., wskazując, że według kontrolnych ustaleń pracodawca (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zaprzestał prowadzenia jakiegokolwiek działalności gospodarczej. Z decyzją organu rentowego nie zgodziła się ubezpieczona wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że podlega ona ubezpieczeniom społecznym jako pracownik ww. Spółki z o.o. od wskazanej powyżej daty. Z poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych wynika, że M. K. w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. została zatrudniona od dnia 01 lutego 2005 r., a ostatnio na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 01 maja 2005 r. na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika biurowego i z tego tytułu została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Z ubezpieczeń tych nie została wyrejestrowana, zaś płatnik składek po raz ostatni złożył za nią dokumenty rozliczeniowe we wrześniu 2013 r. Pracę w Spółce wnioskodawczyni świadczyła do dnia 24 kwietnia 2013 r., a następnie przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z ciążą i na urlopie macierzyńskim do dnia 30 listopada 2014 r. W okresie od dnia 01 grudnia 2014 r. do dnia 30 stycznia 2015 r. odwołująca pobierała zasiłek opiekuńczy, a następnie do maja 2015 r. przebywała na kolejnym zwolnieniu lekarskim w związku ze swoim złym stanem zdrowia spowodowanym drugą ciążą. Wnioskodawczyni nie otrzymała od pracodawcy żadnej informacji o zamknięciu firmy lub o rozwiązaniu z nią umowy o pracę. Wnioskodawczyni do tej pory nie otrzymała także świadectwa pracy. W Krajowym Rejestrze Sądowym brak jest natomiast wpisów o rozwiązaniu Spółki, jej likwidacji i o powołaniu likwidatora.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, decyzja organu rentowego jest nieuprawniona. W tym miejscu przypomnienia wymaga ugruntowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że zarówno wpis przedsiębiorcy do ewidencji działalności gospodarczej jak i jego wykreślenie z tej ewidencji nie mają znaczenia dla bytu prawnego przedsiębiorcy, gdyż jego istnienie zależy od prowadzenia działalności gospodarczej. Zgłoszenie i wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem, ani czynnością utożsamianą z podjęciem takiej działalności. Z tego też powodu wpis do ewidencji ma charakter jedynie deklaracyjny (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2000 r. II UKN 568/99, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 1996 r. III CZP 111/95). Niezależnie zatem od umieszczenia w ewidencji, przedsiębiorcy nawet nie posiadający osobowości prawnej są pracodawcami z mocy art. 3 Kodeksu Pracy. W celu i związku z prowadzeniem działalności gospodarczej mają oni prawo nawiązywania stosunków pracy i stosunki te zachowują rację bytu tak długo, jak długo prowadzona jest ta działalność. Likwidacja zakładu pracy przez wykreślenie pracodawcy z ewidencji prowadzenia działalności gospodarczej nie stanowi wystarczającej przesłanki wygaśnięcia umowy o pracę pracownika zatrudnionego w likwidowanym zakładzie pracy. Umowa ta oraz łączący się z nią stosunek ubezpieczenia społecznego,

trwają do czasu podjęcia czynności prawnych przez pracownika i pracodawcę zmierzających do ustania stosunku pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2000 r. II UKN 568/99).

Jako przykład takich czynności zmierzających do ustania stosunku pracy w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się zaprzestanie prowadzenia działalności przez pracodawcę. Stanowisko takie Sąd Najwyższy wyraził w wyroku z dnia 19 marca 2002 r., I PKN 209/01, wskazując, że faktyczne zaprzestanie działalności przez pracodawcę polegające na zlikwidowaniu „z dnia na dzień” zakładu pracy może być potraktowane jako zachowanie ujawniające w dostateczny sposób wolę rozwiązania stosunku pracy (art. 60 k.c. w związku z art. 300 k.p.). Podobny pogląd Sąd Najwyższy wyraził w wyroku z dnia 05 marca 1999 r., I PKN 627/98, wskazując, że zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej może oznaczać rozwiązanie przez pracodawcę stosunku pracy. Z kolei w wyroku z dnia 17 maja 1995 r., I PRN 12/95, Sąd Najwyższy stwierdził, że wynagrodzenie za czas niewykonywania pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, przysługujące pracownikowi za okres gotowości do jej wykonywania (art. 81 § 1 k.p.) nie jest ograniczone czasowo, natomiast w wyroku z dnia 24 października 1997 r., I PKN 280/97, podkreślił, że faktyczna likwidacja spółki i zaprzestanie jej działalności, jako zakładu pracy wyklucza możliwość powoływania się pracownika na jego gotowość do pracy (art. 81 § 2 k.p.).

W ocenie żądań ubezpieczonej należy również mieć na uwadze utrwalone stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym samo faktyczne zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej nie powoduje ustania stosunku pracy, obowiązku objęcia pracownika ubezpieczeniami społecznymi oraz obowiązku opłacania przez pracodawcę składek z tego tytułu. Skutek taki może wywołać związane z faktycznym zaprzestaniem prowadzenia działalności zakończenie stosunku pracy na podstawie działań prawnych – według art. 30 § 1 k.p. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 listopada 2012 r. II UK 84/12).

Samo bowiem ustanie prowadzenia działalności gospodarczej przez pracodawcę i przez to zaprzestanie realizowania przez niego związanych z tym obowiązków jest w pierwszej kolejności przeszkodą w wykonywaniu pracy z przyczyn dotyczących pracodawcy i nie oznacza bezwzględnie ustania stosunku pracy. Skutek ten wynika natomiast z woli stron, a więc z chęci przerwania stosunku pracy. Konieczne jest więc ustalenie treści woli obu stron w tym zakresie, które to ustalenie powinno uwzględniać obiektywne okoliczności związane z naturą stosunku pracy, pozwalające ocenić, czy strony (obie lub jedna z nich) rzeczywiście chcą pozostawać w tym stosunku. Nie byłoby wątpliwości, gdyby pracodawca lub obie strony złożyły wyraźne oświadczenia woli o rozwiązaniu stosunku pracy. Jednakże w sytuacji zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej oświadczenia takie często nie są składane. W takim przypadku, jak zauważył Sąd Najwyższy w komentowanym orzeczeniu powołując się także na dalsze judykaty, należy przyjąć koncepcję dorozumianego rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę. Wówczas faktyczne zaprzestanie działalności przez pracodawcę jest traktowane jako zachowanie ujawniające w dostateczny sposób wolę rozwiązania stosunku pracy (art. 60 k.c. w związku z art. 300 k.p.) i to w drodze wypowiedzenia. Zawsze jednak konieczne jest ustalenie i ocena, które zachowania pracodawcy wskazywały na wolę rozwiązania umowy, a przez to określenie daty dorozumianego oświadczenia woli o wypowiedzeniu i stosowny do niej okres i termin wypowiedzenia. Jak podkreślił Sąd Najwyższy taką datą może być dzień faktycznego zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, jednakże jest to jedynie moment złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu, nie zaś samego ustania stosunku pracy. Tę chwilę tj. dzień ustania stosunku pracy, należy zawsze wyznaczyć z uwzględnieniem przepisów dotyczących okresu i terminu wypowiedzenia. Widocznym zatem jest, że nie ma racji organ rentowy mówiąc, że stosunek pracy ubezpieczonej ustał w związku z zaprzestaniem prowadzenia przez płatnika składek działalności gospodarczej, tym bardziej, że z akt sprawy nie wynika jakakolwiek data nieformalnej „likwidacji” zainteresowanej Spółki. Przeciwnie - jak wynika z przytoczonego powyżej orzeczenia Sądu Najwyższego, samo zaprzestanie prowadzenia działalności przez pracodawcę nie oznacza samoistnego ustania stosunku pracy, może być jedynie potraktowane jako dorozumiane oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy o pracę. W takim jednak przypadku muszą mieć zastosowanie wszystkie przepisy kodeksu pracy regulujące tą kwestię, w tym i przepisy dotyczące okresów wypowiedzenia. Stosunek pracy ustaje zaś dopiero z końcem biegu wypowiedzenia. W niniejszej sprawie należy przyjąć, że do rozwiązania umowy o pracę doszło wskutek jej dorozumianego wypowiedzenia przez pracodawcę. Brak jest jednak jakichkolwiek dowodów na to by strony chciały rozwiązać umowę za porozumieniem -

odwołująca bowiem próbowała podjąć pracę, o czym świadczą choćby jej próby skontaktowania się z kierownictwem. Na podstawie analizy dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie, nie można również wywieść daty faktycznego zaprzestania prowadzenia przez Spółkę działalności gospodarczej, a w Krajowym Rejestrze Sądowym brak jest wpisów o rozwiązaniu Spółki, jej likwidacji i o powołaniu likwidatora. Spółka nie podjęła również żadnych działań, które wskazywałyby na to, że zamierza rozwiązać z odwołującą stosunek pracy.

Wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy o pracę z ciężarną pracownicą jest możliwe w przypadku upadłości lub likwidacji pracodawcy, co w niniejszej sprawie nie miało jednak miejsca. Ponadto w stosunku do pozostałych pracowników zainteresowanej Spółki nie zostały wydane decyzje, stwierdzające, że nie podlegają oni ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Abstrahując zatem od powyższych rozważań, wskazać również należy, iż uznanie, że ubezpieczona nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu zatrudnienia w ww. Spółce, sytuowałoby ją w gorszej sytuacji, aniżeli pozostałych pracowników Spółki, a tym samym prowadziło do naruszenia zasady równego traktowania wszystkich ubezpieczonych w zakresie obowiązku opłacania i obliczania wysokości składek na ubezpieczenia społeczne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 10 lipca 2015 r., nr: (...) w ten sposób, że stwierdził, że odwołująca M. K. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 01 grudnia 2014 r., o czym orzekł w sentencji wyroku.